

عمر خود روبرو هستیم. جهان ما هرگز بیش از این تهدید یا متفرق نشده است. ما با بزرگترین آبشار بحران در طول

گوترش در سخنرانی افتتاحیه مجمع عمومی سازمان ملل!

آنتونیو گوترش، دبیرکل سازمان ملل متحد در سخنرانی افتتاحیه هفتاد و ششمین نشست سران عضو مجمع عمومی سازمان ملل متحد گفت:

من اینجا هستم تا زنگ خطر را به صدا درآورم. جهان ما هرگز بیش از این تهدید یا متفرق نشده است.

به گزارش اسپادانا خبر و به نقل از ایرنا، وی ادامه داد:

ما با بزرگترین آبشار بحران در طول عمر خود روبرو هستیم. همه گیری کووید-۱۹ نابرابری‌های خیره‌کننده را افزایش داده، بحران آب و هوا این سیاره را به شدت درگیر و تحول از افغانستان و ایتوپی تا یمن و فراتر از آن صلح را خنثی کرده است. دبیرکل سازمان ملل متحد اضافه کرد:

موج بی‌اعتمادی و اطلاعات غلط، مردم را دو قطبی و چوامع را فلج کرده است. حقوق بشر زیر رگبار است. علم مورد حمله قرار گرفته است و راه‌های اقتصادی اگر رخ دهند برای آسیب‌پذیرترین افراد، بسیار کم و خیلی دیر پیش می‌رود. همبستگی عملی در حال از بین رفتن است درست زمانی که ما به آن بیشتر نیاز داریم. شاید یک تصویر گویای آنچه باشد که در حال رخ دادن است، تصویری که از برخی از نقاط جهان از واکسن‌های کووید-۱۹ در سطل زباله دیده‌ایم؛ منقضی شده و استفاده نشده. از یک سو ما شاهد تولید واکسن‌ها در زمان بی سابقه هستیم که پیروزی علم و نبوغ بشری است و از سوی دیگر می‌بینیم که این پیروزی با تراژدی عدم اراده سیاسی، خودخواهی و بی‌اعتمادی ناتمام می‌ماند. مازاد در برخی از کشورهای، قفسه‌های خالی در کشورهای دیگر. بیشتر کشورهای ثروتمند جهان واکسینه شده‌اند اما بیش از ۹۰ درصد آفریقایی‌ها هنوز منتظر نخستین دُز واکسن خود هستند. این یک کیفرخواست اخلاقی برای وضعیت جهان ما و قباح است. ما در آزمون علوم قبول اما در اخلاق رد شدیم.

دبیرکل سازمان ملل متحد گفت:

گزارش اخیر هیئت بین دولتی تغییرات آب و هوا یک زنگ قرمز برای بشریت بود. ما علائم هشدار دهنده را در هر قاره و منطقه مشاهده می‌کنیم؛ دمای سوزان، از دست دادن تنوع زیستی، هوای آلوده، آب و فضاها طبیعی و بلایای مرتبط با آب و هوا در هربار. حتی این شهر (نیویورک) به عنوان پایتخت اقتصادی جهان نیز مصون نیست. دانشمندان آب و هوا به ما می‌گویند هنوز برای زنده نگه داشتن هدف ۱٫۵ درجه توافق آب و هوایی پاریس دیر نیست اما پنجره به سرعت بسته می‌شود. ما به کاهش ۴۵ درصدی انتشار گازهای گلخانه‌ای تا سال ۲۰۳۰ نیاز داریم. با این حال، گزارش اخیر سازمان ملل متحد نشان می‌دهد که با تعهدات ملی آب و هوایی فعلی انتشار این گازها تا سال ۲۰۳۰، ۱۶ درصد افزایش می‌یابد. این ما را به جهنم افزایش دما حداقل ۲٫۷ درجه بالاتر از سطح پیش از صنعتی شدن محکوم می‌کند. فاصله تا کنفرانس آب و هوایی سازمان ملل در گلاسکو چند هفته است اما به نظر می‌رسد سالهای نوری تا رسیدن به اهدافمان فاصله داریم. باید جدی بگیریم و سریع عمل کنیم. همه‌گیری کووید-۱۹ و بحران آب و هوا، شکنندگی‌های عمیقی را به عنوان جوامع و به عنوان یک سیاره نشان داده است.

با این حال به جای فروتنی در برابر این چالش‌های عظیم تهاجمی، غرور را می‌بینیم. به جای راه همبستگی، ما در بن‌بست نابودی هستیم.

دبیرکل سازمان ملل متحد ادامه داد:

همزمان بیماری دیگری در جهان امروز در حال گسترش است؛ بیماری بی‌اعتمادی. وقتی مردم می‌بینند که وعده‌های پیشرفت توسط واقعیت‌های سخت روزمره زندگی آنها انکار شده است، وقتی می‌بینند که حقوق و آزادی‌های اساسی آنها محدود شده است، وقتی می‌بینند که فساد کوچک و بزرگ در اطراف آنها وجود دارد، وقتی می‌بینند که میلیاردرها به فضا می‌روند و میلیون‌ها نفر بر روی زمین گرسنه می‌مانند، وقتی والدین آینده‌ای غم‌افزاتر از تلاش امروزشان برای فرزندانشان خود می‌بینند و هنگامی که جوانان اصلاً آینده‌ای نمی‌بینند، افرادی که به آنها خدمت می‌کنیم و نماینده آنها هستیم، ممکن است ایمان خود را نه تنها به دولت‌ها و نهادهای خود بلکه به ارزش‌هایی که برای بیش از ۷۵ سال محرک سازمان ملل متحد بوده است از دست بدهند. اگر مردم در زندگی روزمره خود نتیجه‌ای نبینند، ارزش ندارند. فضا ندادن برای خلاقیت به افراد، انگیزه‌های بشریت را تباہ می‌کند. این اکسیژن را برای اصلاح آسان، راه‌های کاذب و نظریه‌های توطئه فراهم می‌سازد.

گوتزش اظهار کرد:

سیستم چندجانبه امروزی در ابزارها و ظرفیت‌های خود نسبت به آنچه برای مدیریت مؤثر کالاهای عمومی جهانی مورد نیاز است، بسیار محدود است. ما باید حکومت جهانی را تقویت، بر آینده تمرکز، قرارداد اجتماعی را تمدید و اطمینان حاصل کنیم که سازمان ملل متحد برای دوره جدید مناسب است. دستور کار مشترک ما بر اساس منشور سازمان ملل متحد، اعلامیه جهانی حقوق بشر، دستور کار ۲۰۳۰ برای توسعه پایدار و توافق آب و هوایی پاریس است.

دبیرکل سازمان ملل متحد با تاکید بر اینکه در وهله نخست باید شکاف صلح را پر کنیم افزود:

برای بسیاری از مردم در سراسر جهان، صلح و ثبات یک رویای دور باقی مانده است. در افغانستان، جایی که ما باید کمک‌های بشردوستانه را تقویت و از حقوق بشر به ویژه زنان و دختران دفاع کنیم. در ائیوپی، جایی که ما از همه طرف‌ها می‌خواهیم که فوری خصومت‌ها را متوقف، دسترسی بشردوستانه را تضمین و شرایط را برای شروع گفت‌وگو سیاسی به رهبری ائیوپی ایجاد کنند. در میانمار، جایی که ما حمایت بی‌دریغ مردم را در پی دستیابی به دموکراسی، صلح، حقوق بشر و حاکمیت قانون تاکید می‌کنیم. در ساحل عاج، جایی که ما متعهد به بسیج کمک‌های بین‌المللی برای امنیت، توسعه و حکمرانی منطقه هستیم. در مناطقی چون یمن، لیبی و سوریه، جایی که باید از بن‌بست عبور و برای صلح تلاش کنیم. در اسرائیل و فلسطین، جایی که ما از سران آن می‌خواهیم گفت‌وگو معناداری را از سر بگیرند، راه حل دو کشور را به عنوان تنها راه صلح عادلانه و همه‌جانبه به رسمیت بشناسند. در هائیتی و بسیاری از نقاط دیگر باقی مانده، جایی که ما در هر مرحله از بحران همبستگی قرار داریم.

گوتزش افزود:

کودتای نظامی برمی‌گردد. عدم وحدت بین جامعه بین‌المللی کمکی نمی‌کند. تقسیمات ژئوپلیتیکی همکاری بین‌المللی را تضعیف و ظرفیت شورای امنیت را برای اتخاذ تصمیمات لازم محدود می‌کند.

وی با بیان اینکه احساس معافیت از مجازات در حال گسترش است گفت:

در عین حال پرداختن به چالش‌های اقتصادی و توسعه چشمگیر غیرممکن خواهد بود در حالی که دو اقتصاد بزرگ جهان با یکدیگر در تضاد هستند. می‌ترسم جهان ما در حال خزیدن به سمت دو مجموعه متفاوت از قوانین اقتصادی، تجاری، مالی و فناوری، دو رویکرد متفاوت در توسعه هوش مصنوعی و در نهایت دو استراتژی نظامی و ژئوپلیتیک متفاوت باشد. این دستورالعملی مشکل‌دار و بسیار پیش‌بینی‌پذیرتر از جنگ سرد است. برای بازگرداندن اعتماد و القای امید به همکاری نیاز داریم. ما به گفت‌وگو، به مفاهیم نیاز داریم و باید در زمینه پیشگیری، حفظ و ایجاد صلح سرمایه‌گذاری کنیم. ما به پیشرفت در زمینه خلع سلاح هسته‌ای و تلاش‌های مشترک خود برای مقابله با تروریسم نیاز داریم. ما برای مبارزه با خشونت جنسیتی در هر کشوری به یک برنامه اضطراری نیاز داریم. برای دستیابی به اهداف توسعه پایدار و ایجاد دنیایی بهتر، ما می‌توانیم و باید شکاف جنسیتی را برهم بزنیم.

دبیرکل سازمان ملل متحد چالش جهانی دیگر را موضوع دیجیتال دانست:

بازگرداندن اعتماد و الهام بخشیدن به امید به معنای رفع شکاف دیجیتالی است. نیمی از بشریت به اینترنت دسترسی ندارند و ما باید همه را تا سال ۲۰۳۰ به هم متصل کنیم. این چشم‌انداز نقشه راه من برای همکاری دیجیتال است تا از وعده فناوری دیجیتال در عین محافظت از مردم در برابر خطرات آن استقبال کنیم. یکی از بزرگترین خطراتی که ما با آن روبرو هستیم دسترسی روزافزون بسترهای دیجیتالی و استفاده و سوء استفاده از داده‌ها است. یک کتابخانه وسیع از اطلاعات در مورد هر یک از ما جمع‌آوری شده است اما ما کلیدهای آن کتابخانه را نداریم. ما نمی‌دانیم این اطلاعات چگونه، توسط چه کسی یا با چه اهدافی جمع‌آوری شده است اما می‌دانیم که داده‌های ما به صورت تجاری برای افزایش سود شرکت‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد. آنها الگوهای رفتاری ما همچون قراردادهای آتی، کالا شده و فروخته می‌شود. داده‌های ما همچنین برای تأثیر بر ادراک و نظرات ما استفاده می‌شود. دولت‌ها و دیگران می‌توانند از آن برای کنترل یا دستکاری رفتار مردم، نقض حقوق بشر افراد یا

گروه‌ها و تضعیف دموکراسی سوء استفاده کنند. این یک داستان علمی تخیلی نیست؛ یک واقعیت علمی است.

گوترش حمله سایبری را سرآغاز جنگ احتمالی آتی دانست و گفت:

من مطمئن هستم که هرگونه رویارویی بزرگ آینده - خدای ناکرده - با یک حمله سایبری بزرگ آغاز خواهد شد. چارچوب‌های قانونی برای رسیدگی به این مساله کجاست؟ سلاح‌های خودمختار، امروزه می‌توانند اهداف را انتخاب کرده و افراد را بدون دخالت انسان بکشند. آنها باید ممنوع شوند.

وی نسل جوان را محور تحولات آتی دانست و افزود:

ما به استعدادها، ایده‌ها و انرژی نسل جدید نیاز داریم. من یک نماینده ویژه برای نسل‌های آینده تعیین و دفتر جوانان سازمان ملل متحد را ایجاد می‌کنم.

دبیرکل سازمان ملل متحد وابستگی متقابل را منطق قرن ۲۱ خواند و اظهار کرد:

در این وابستگی، ستاره اصلی سازمان ملل متحد است. این زمان ما است. لحظه ای برای تحول، عصری برای شعله‌ور شدن مجدد چند جانبه‌گرایی و امکانات. اجازه دهید اعتماد را بازگردانیم؛ بگذارید امید را القا کنیم و بگذارید همین حالا شروع کنیم.

برچسب‌ها: [سازمان ملل](#), [1]

[حقوق بشر](#), [2]

[جنگ](#), [3]